

Dansul cipriot al paharelor

Inca de cand am ajuns aici, am inceput sa fiu fascinat de viata si cultura locala. Fiind o pseudo-Grecia, colonizata de un spirit britanic si o lene mediteraneeana, aceasta insula este destinatia ideala pentru o sedere lunga, lipsita de griji. Din comportamentul cipriot, se evidentiaza o nevoie innascuta de ordine si disciplina, fapt reflectat cu acuratete de dansul acestora cu pahare, pe care l-am vazut si l-am simtit pe pielea mea intr-o seara calduroasa din mobilitate. Dansul necesita doi participanti: un asistent, ce aseaza paharele si alege victime din public, cu care interactioneaza celalalt dansator, cel care sustine un turn de pahare pe crestetul capului. Totul incepe cu un singur pahar, cu baza lata si o gura si mai lata, umplut partial cu apa. Dansatorul principal incepe sa se miste printre mese pe ritmul unei melodii vioi si antrenante. Apoi, este ales un asistent din public, care mai aseaza un pahar, iar procesul se repeta pana in punctul culminant, pana cand, dupa vreo 4-5 pahare, dansatorul isibalanseaza o tava cu alte 4 in mijlocul turnului incredibil de fragil si de instabil. Dupa ce dansul este terminat, este ales un asistent din public, care va repeta, cu miscari nesigure, extrem de grijulii, pasii dansatorului principal.

Fiind unul din norocosii care au avut sansa de a simti aceasta experienta pe pielea lor, pot garanta profesionalismul dansatorilor, si euforia reusitei, la finalul unui dans de succes.

-Hutu Tudor